

שם צאצאים נפוצות:

1. הקורונה היא שפעת "רגילה" – "עם יחסי ציבור".

הבדיחה העצובה הזאת, שגבתה את חייהם של עשרות אלפים ברחבי העולם, ושל מאות יהודים ל"ע, כבר אינה נאמרת יותר. רוב ה"מומחים" כביכול, שהתבטאו כך, בוששים ונכלמים על אמירותיהם הלא אחראיות, ה' יכפר בעדם.

2. הקורונה פוגעת רק באנשים זקנים עם מחלות רקע.

הטעות הטראגית הזאת גבתה את חייהם של יהודים רבים צעירים, שנפטרו ללא מחלות רקע כלל, כמעט ואין יום בתקופה האחרונה, שעובר מבלי שנשמע על פטירתו של מספר יהודים צעירים שנפטרו ל"ע.

3. אין דרך להתמודד עם הקורונה, ולכן צריך לתת לה להתפשט ככל שיותר, כדי לחסן את הציבור.

האמירה הלא אחראית הזאת, גבתה את חייהם של עשרות אלפים ברחבי העולם ושל מאות יהודים ל"ע. בכל מקום ומקום, אחוז החולים והנפטרים הוא בהתאם לזלזול שהמדינה, מוסדותיה ותושביה זלזלו בשמירת המרחק בין אדם לאדם (בתחילת התפשטות המגיפה באותה מדינה)¹, וכן בהתאם לזלזול של הבתי חולים והרופאים בבני אדם חולים². ואילו במקומות שנשמרו כראוי מלהדבק במחלה, ניצלו ממיתה משונה זאת³.

4. מותר לאדם להכנס לידי סכנה, כאשר הדבר נוגע לקיום תורה ומצוות.

אמנם כתוב "שומר מצווה לא ידע דבר רע", אך יש לזה שתי הגבלות:

(א) בעל ה"אבני נזר" פוסק להלכה (או"ח סימן תנד), כי שהעניין של "שומר מצווה לא ידע דבר רע", לא נאמר אלא לגבי אדם הרוצה לסכן עצמו במקום שלא שכיח היזקא, אבל בוודאי אין כאן שום היתר לסכן את חייהם של אנשים אחרים, אפילו כשהסכנה היא חשש רחוק לא נאמרה כלל⁴.

וכעת שהסכנה העיקרית בהתכנסות בני אדם היא לכלל הציבור, שהמתכנס בציבור מסכן את נפשם של אחרים, ועל כך אין שום היתר בעולם.

¹ עיין מה שכתב המבי"ט בשער התפלה (פרק טז בד"ה מפני וכו'): ראיתי לכתוב מה שנ"ל בענין הזה, והוא כי אמת ויציב ונכון כי כל מה שיארע לאדם בכלל ובפרט הוא מאתו יתברך, וביחוד ענין המות הנוכח על הכל ביום ר"ה שהוא יום הדין וכו', ואם נגזר עליו מיתה לא יועיל ניסו וברחו ביום עברתו, אבל מי שלא נגזר עליו המיתה, במקום הסכנה אפשר שילכד ויסתכן, וכשנגזר על מדינה ידועה וכו', הענין נהוג כך, כי כל המתים במגפה והנלכדים בה גם שה' בורחים כולם נחתמים ביום ר"ה למיתה, אלא שיש הפרש ביניהם, כי קצתם הם מחויבים בדינם למיתה החלטית, בין יעמדו במקום ההוא או לא יעמדו אלא יברחו וינוסו, וקצתם הם מחויבים בדינם אם יעמדו במקום ההוא, ואם יברחו כל אחד מהם עירוקיה מסתייעא, ובאותו הצער שמצטער נחשב לו כגלות וניצל באותו שעה, והוא יתברך יודע בחירתו של זה האיש מה שיבחר אם לעמוד אם לנוס, וכשרואה ויודע שבחירתו תה' לעמוד במקום המסוכן חותמו למיתה, וכשבחירתו לנוס חותמו לחיים, ואם הוא ישר בדרכיו הוא יתברך נותן בלבו ומדריך אותו מורה לו מקום לנוס שמה עכ"ל.

² ולכן סכנה גדולה היא להטיל עצמו בידי הרופאים ולסמוך על כך שכשיצטרך לכך ינשמו אותו, וכמו שרואים בחוש בארה"ב ובאירופה, שחלק גדול מהחולים נפטרו בפשיעת הרופאים שהזניחו אותם בהפקרות נוראה. ופלא גדול על אותם שסומכים על כך שכשיבואו לידי הרופאים יצילו אותם ממוות. וכמ"ש בשומר אמונים (מאמר הבטחון והתחזקות פרק ב): כמו שאמר הבעש"ט הקדוש זי"ע על הפסוק (תהלים קז) ישלח דברו וירפאם וימלט משחיתותם, שהקב"ה ימלט מה שהמה [-הרופאים] משחיתים... ואשר מי שאינו מוסר עצמו להם להמשחיתים הללו, ואינו מאמין לדבריהם, ומשים בטחונו חזק על ה', וחשבתי לכתוב בזה דרוש ארוך ולהביא מקדושי ארץ, עד כמה אדם מסכן עצמו באם מוסר עצמו בבטחונו להתרפאות מסממניהם, אשר זה גרם ח"ו להרבות חולאים בעולם, ה' ברחמי יגמלנו חסדים טובים ויראנו נפלאות, כי אלו אף על פי שאומרים שיודעים, טועים המה, וכל שכן על פי רוב מחמת בושה, שבושים לומר שאינם יודעים, כותבים רפואות ומשחיתים הרבה באיברים הפנימיים רח"ל, ה' ישמרינו משחיתותם, ואין לנו רק לבטוח בה' אלקי הרופא הנאמן.

³ במדינת הונג קונג למשל, ששם מקפידים מאוד על כיסויי פנים, ומרחק בין בני אדם, רק 1026 אנשים חלו במחלה (מתוך 7 מיליון תושבים) ורק 4 מהם מתו. ⁴ וזה לשון שו"ת אבני נזר (אורח חיים סימן תנד): וכתבנו הטעם כמו במילה דכאיב לי עיני לינוקא דוחין המילה דחיישין שיצטרף כאב מועט ההוא ויסתכן יותר... ויש להמתיק הדברים דקיימא לן במקום דלא שכיח הזיקא שלוחי מצוה אינן ניזוקין. והא דחשש שמואל ואמר איך אלך ושמע שאלו והרגני משום דשכיח הזיקא. אבל היכי דלא שכיח אמר רב ייתי עלי ועל צוארי [פסחים ח ע"ב]. אך לא מצינו כן רק באדם עצמו שבמקום דלא שכיח הזיקא יעשה המצוה ויסמוך על הנס. אבל בשביל זה לא נמולוהו אנחנו ונסמוך על התינוק על הנס. דבשלו אדם רשאי ולא באחר. ועל כן אי לאו דאפשר למול לאחר זמן בלי חשש סכנה כלל. [ועל כן הוא עצמו כשיגדיל יתחייב למול עצמו כיון דלא שכיח הזיקא] שוב ה' הדין דמוהלין אותו בשמיני. דגם אח"כ כשימול עצמו יה' חשש רחוק של סכנה. וטוב לקיים מילה בשמיני. אבל כיון שלאח"כ ימול בלא סכנה כלל אין מלין אותו. דסברא לסמוך על שלוחי מצוה אינן ניזוקין לא אמרינן אלא לעצמו... ועל כן נוחא שעושין כל צרכי החולה שאין במניעת הדבר סכנה. דלא שייך שלא לחלל שבת ונסמוך על שלוחי מצוה אינן ניזוקין. כיון שהוא לאחר. בשגם שהמצוה עושין אנחנו שנשבות בשביעי וההיזק יה' לחולה שיסתכן. ולא שייך בזה כלל שלוחי מצוה אינן ניזוקין.

ואמרו צדיקי הדורות, שכאשר הדבר נוגע לחיי ובריאות אנשים אחרים, אין להתעלם ממצוקת הזולת ולסמוך על מידת הביטחון בענין כזה - שלשני יהא טוב, אלא צריך לעשות את כל מה שצריך על פי דרך הטבע, ששום יהודי לא ינזק בשום נזק, ובוודאי שלא יבוא שום איש מישראל למחלה זאת שעלולה להביאו לסכנת נפשות⁵.

(ב) אף לגבי האדם עצמו, זה נאמר דוקא במקום דלא שכיח הזיקא, וכאן יש לדון בכל עת מהו המצב בזה, כי המצב מחמיר מעת לעת. (וזה כמובן רק היכא שאין אפשרות אחרת לקיים המצוה בלא חשש סכנה זו, אך מי שמתנהג בהפקרות ומתפלל בדווקא בצפיפות ובמקום סגור, למרות שאפשר לעשות הכל בדרך שאינו מסכן בני אדם כגון במרפסות ובמקומות מרווחים מאוד תחת כיפת השמים, אינו שומר מצווה אלא ההיפך גמור ממש, ופשוט.)

5. מי שמתנגד לממשלה הציונית, חייב לעבור על אזהרות הרופאים.

דעה מופרכת זאת מתעלמת מכך שהרבנים בכל העולם, מכל העדות והחוגים, כולל כל רבני העדה החרדית ורבני סאטמאר, וכן רבני אגודת ישראל ודגל התורה ועדות המזרח, כולם בדעה אחת ממש להחמיר ביותר במצוות "פיקוח נפש" ו"לא תרצח" הקודמת לכל מצוות שבתורה.

ורובם מחמירים יותר מאשר הנחיות הממשלה הציונית, שבימים אלו חלק מהם מנסים להפשיר את האזהרות ולהחזיר את המדינה הציונית למסלול, מתוך קו מנחה, שאין נזק בכך שיהודים ימותו ויפטרו מהעולם, העיקר שהמערכת הכלכלית לא תקרוס ומערכת הבריאות תמשיך לתפקד. מעולם לא היה לפורקי העול ערך לחיי יהודי (עוד קודם לקום המדינה וגם לאחריה, כאשר מקימי המדינה היו שותפים לרצח יהודים רבים ל"ע"), וכבר עכשיו מודיעים על כוונתם להחזיר את החיים לסדרם כמעט לגמרי, כדי שלא תקרוס הכלכלה, הכסף יענה את הכל.

וכבר עכשיו הודיעו כמה מגדולי הרבנים המפורסמים, שאין לשמוע לחוקי המדינה שמתכוונים לפי דבריהם להקל בכל כללי הזהירות, ויש להקפיד בתכלית במצוות "לא תרצח", ולהשמע רק לחוקי התורה הקדושה - שהיא חיינו ואורך ימינו! לא נלך אחרי רוח הטומאה של ההפקירות ותאוות הבצע השוררת בכל העולם, ולא נסכן חיים של יהודים בשום פנים ואופן!

6. אותם שמקילים ראש בסכנות נפשות זו, הם בעלי דיעה ומשנה סדורה.

לא נכון. התירוצים שהוזכרו, הם השלבים השונים בסולם השקר. 1) בתחילה טענו שהקורונה אינה מסוכנת כביכול. 2) לאחר מכן כשהתברר גודל תוצאותיה האיומות, טענו שפוגעת רק בזקנים ובעלי מחלות רקע. 3) לאחר מכן כשהתברר שצעירים רבים נפטרים ממנה, - טענו שבלאו הכי אי אפשר להשמר ממנה (דבר שהוכח בבירור גמור שאינו נכון). 4) כשהתברר שגם זה שקר, תלו את שיטתם בשם גדולי ישראל, וכשנתברר שאותם גדולי ישראל אמרו ממש הפוך מדבריהם, תולים את שיטותיהם בגדו"י אחרים, כל מי שלא פרסם דעתו - נעשה בעל כרחו שבוי שלהם, עד שיוציא הכחשה, וחוזר חלילה.

7. הדאגה והפחד מזיקים מאוד, ולכן יש להתנהג כאילו המחלה אינה קיימת, ולזלזל בכללי הזהירות.

שלמה המלך אומר בחכמתו: **אַל תִּרְשָׁע הִרְבָּה וְאַל תִּהְיֶה סָכָל, לָמָּה תָמוּת בְּלֹא עֵתָּה** (קהלת ז, יז). ופירש המצודת דוד שאמנם החרדה מזיקה לאדם, אך עם זאת באותה מידה המגיפה מזיקה למי שאינו נשמר ממנה, ולכן החרד ביותר בדאגות ופחדים, ומי שאינו חרד כלל ועושה ככל הישר בעיניו, שניהם מסכנים את עצמם למות בלא עיתם⁷.

במילים אחרות: עם כל חובת הזהירות, שמי שאינו נזהר בתכלית הזהירות עליו נאמר "למה תהי סכל" - לבלי הרגיש כלום", הרי שמי שנבהל ביותר מזיק לעצמו ממש, כמו מי שאינו נזהר, ועליו אמר שלמה המלך "למה תמות בלא עתך" שהפחד ממית את האדם רח"ל כמו מי שאינו נזהר, ושניהם מסכנים את עצמם בסכנת נפשות.

⁵ וכמו ששמעתי בשם רבינו הקדוש ר' משה ליב מסאסוב זללה"ה שאמר אשר כל המדות צריך האדם השלם להכניס אותם בקדושה, ואפילו מדת אפיקורסת שהיא המדה הגרועה שבכל המדות, עם כל זה צריכים להעלותם להקדושה, היינו שאם יבא עני ויבקש לעזור לו, אל יחשוב העשיר אחרי שהקב"ה זן ומפרנס לכל, ולכל מיני בריות ואפילו שקצים ורמשים, בודאי יזמין להעניי הזה פרנסתו, ולא יאבה עבור זה להחיות העני, לא כן הוא, רק האדם מחויב לעזור תיכף להעני כפי יכולתו, וצריך לחשוב שבאם לא יתן לו הוא, אזי ימות ח"ו העני ברעב וכו' עכ"ד ודפח"ח. (אמרי יוסף דרושים להקפות הקפה ג' דרוש ה') ועיין עוד קדושת היהודי (ערך צדקה סימן רמ): שמעתי בשם הרב היהודי ז"ל שאמר, איזה צד טוב ותועלת נמצא באפיקורסות רח"ל, ואמר התועלת הוא בענין צדקה שתחליט בלבבך שאם אתה לא תתן לו אולי ימות ברעב. (בית יעקב ד"ה לא תשא)

⁶ עיין בספרו של רבי חיים מיכאל דב וייסמאנדל זצ"ל - "מן המיצר", ויש עוד מעשיות מסמרי שיער על שחיתות הרציחה של ראשי המדינה ואכמ"ל.

⁷ וזה לשונו: "אל תהי סכל. לבלי הרגיש כלום בדבר המחריד. למה תמות בלא עתך. למה תעשה כזאת אשר בעבורם תמות בעוד שלא נשלם ימך, כי החרד ביותר הנה החרדה ממיתו, ומי שאינו מרגיש כלום אינו נשמר מדבר המחריד והמות נכון בידו".